

Efter justitsministeriets opfattelse er det derfor hverken påkrævet eller hensigtsmæssigt i selve lovtæksten at angive, under hvilke omstændigheder sådanne dispensationer kan meddeles.

Det tilføjes, at justitsministeren over for folketingsudvalget har givet tilsagn om, at der i forbindelse med lovens ikrafttræden vil blive gennemført en annoncering bl. a. med henblik på at henlede befolkningens opmærksomhed på betydningen af, at ansøgning om tilladelse til svangerskabsafbrydelse indgives til mødrehjælpen så tidligt som muligt.

2. Ad lovforslagets § 4, nr. 6 (udkastets § 3, nr. 6).

Efter denne bestemmelse kan der gives tilladelse til svangerskabsafbrydelse, „når svangerskabet, fødslen eller omsorgen for barnet må antages at ville medføre en alvorlig belastning af kvinden, som ikke kan afværges på anden måde, således at det af hensyn til kvinden, til opretholdelsen af hjemmet eller omsorgen for familiens øvrige børn må anses for påkrævet, at svangerskabet afbrydes. Ved afgørelsen tages der hensyn til kvindens alder, hendes arbejdsbyrde og hendes personlige forhold i øvrigt samt til familiens boligmæssige, økonomiske og helbredsmæssige forhold.“

Det er en klar forudsætning for det foreliggende lovforslag, at det forberedende arbejde i forbindelse med samrådenes behandling af sager om tilladelse til svangerskabsafbrydelse ligesom hidtil udføres af mødrehjælpsinstitutionerne, og at disse herunder giver ansøgerne oplysning om de hjælpeforanstaltninger af forskellig art, som efter den gældende lovgivning står til rådighed, dersom kvinden ønsker at gennemføre svangerskabet. Det vil endvidere blive fastsat, at mødrehjælpen journal, der forelægges for samrådet, ligesom det hidtil har været tilfældet, skal indeholde oplysning om, hvilke støtteforanstaltninger der vil kunne komme på tale.

I fællesudtalelsen stilles der forslag om, at der tillægges samrådene kompetence til at „... stille indikation for tilbydelse af sociale hjælpeforanstaltninger, når der er enighed om, at den alvorlige belastning kan afværges ved sådanne foranstaltninger“.

Hvis det af mødrehjælpen journal frem-

går, at den belastning, som fødslen eller omsorgen for barnet vil medføre for kvinden, kan afværges ved sociale hjælpeforanstaltninger, vil betingelserne for meddelelse af tilladelse til svangerskabsafbrydelse efter lovforslagets § 4, nr. 6, ikke være opfyldt, og ansøgningen må derfor afslås.

I sådanne tilfælde synes der i og for sig ikke at kunne opstå spørgsmål for samrådet om at stille „indikation for tilbydelse af sociale hjælpeforanstaltninger“. Forslaget herom skal formentlig derfor forstås enten således, at man ønsker samrådene understøttet med beføjelse til at tilbyde abortsøgende kvinder støtteforanstaltninger for det offentlige regning i videre omfang end hjemlet i den til enhver tid gældende lovgivning, eller således, at man ønsker den kompetence til at træffe afgørelse om sociale hjælpeforanstaltninger, som efter den øvrige lovgivning tilkommer andre myndigheder, overført til samrådene.

En ordning, hvorefter der overlades en administrativ myndighed en vidtgående skønmæssig beføjelse uden en mere præcis angivelse i hvert fald af de formål, der skal tilstræbes gennem udøvelsen af denne beføjelse, og de foranstaltninger, der kan gennemføres til fremme af disse formål, må efter justitsministeriets opfattelse give anledning til afgørende betænkeligheder ud fra principielle stats- og forvaltningsretlige synspunkter.

Såvel en sådan ordning som en overførelse til samrådene af beføjelser, som efter den øvrige lovgivning tilkommer andre myndigheder, ville forudsætte en omfattende gennemgang og vurdering af de bestemmelser i den gældende lovgivning, der åbner mulighed for støtteforanstaltninger over for gravide kvinder.

3. Ad lovforslagets § 3, stk. 3 (jfr. mindretalsforslaget om oprettelse af et ankenævn).

I det foreliggende lovforslag har man fulgt indstillingen fra mindretallet i det sagkyndige udvalg om oprettelse af et ankenævn, jfr. bestemmelserne i lovforslagets § 3, stk. 3.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er justitsministeriet af den opfattelse, at væsentlige retssikkerhedshensyn, herunder navnlig hensynet til i videre omfang, end det har vist sig muligt under